

[Jane Oksen]

Hvad angår de deponerede penge, har Thor-kild Simonsen, socialdemokratisk formand for Kommunernes Landsforening, ønsket alle pengene tilbage i 1991, og det gav hr. Graversen også udtryk for; det skulle delvis kunne dække underskuddet.

Vi kan sige, at heldigvis fik Socialdemokrati-et ikke sin vilje. Det er galt nok i forvejen. Ingen af de deponerede penge burde tilbagebetales, for de skulle.

Kommunernes kassebeholdninger er langt nede. De sidste fire år er der forsvundet 9 mia. kr. fra de kommunale kassebeholdninger, uden at skattetrykket er lettet. Der er kommet en ganske lille skattelettelse i 1990. Men det har meget lange udsigter med skattelettelser; og den skattelettelse, vi fik i 1990, var vel kun begrundet i, at der var kommunevalg i 1989.

Ved afskaffelsen af den såkaldte straffeafgift har vi set, at udgifterne i kommunerne er vokset, så noget kunne tyde på, at vi måske burde bevare den. I 1991 vil amter og kommuner mangle godt 4 mia. kr., hvis blot det nuværende udgiftsniveau skal holdes og skatterne ikke skal stige.

De aftaler, der den 8. maj er indgået med kommunerne og den 9. maj med amterne, er efter Fremskridtspartiets mening helt utilstrækkelige.

Der er indbygget en masse hvis'er i dem som f.eks. forudsætninger om, at skatteindtægterne holder, at der gennemføres ændrede boligstøttere-gler osv., men det er der jo ingen der kan love noget om.

Vi kan selvfølgelig tilslutte os, at der indføres skrappe foranstaltninger til at inddrive de store restancer til offentlige kasser. Det er på tide, der bliver gjort noget ved det område.

Man siger også i aftalen, at eventuelle forbedringer af økonomien skal omsættes i skattelettelser. Det er en meget vag formulering, og alene udtrykket eventuelle forbedringer lover ikke godt.

At frigive 500 mio. kr. af de ca. 1,5 mia. kr., der er deponeret i 1988 og 1989, er faktisk at gøre kommunerne en bjørnetjeneste. Det ligger næsten i luften, at der kan frigives endnu flere, hvis forudsætningerne ikke holder. Der skal gives 50 mio. kr. til kommuner med særlige vanskeligheder. De generelle tilskud skal forhøjes med 125 mio. kr. til kommuner og 85 mio. kr. til amter allerede i 1990. Altså penge, staten skal udbetale.

Kommunerne skal også have henstand med betaling. Man udsætter problemerne ligesom i valget 1989, hvor man gav den minimale skattelettelse, som der slet ikke var dækning for, men som kun var begrundet i, at man havde vurderet skatteindtægtsniveauet for højt. Man udsætter novemberafregningen for 1989 og 1990 og udsætter således betalingen af over 1 mia. kr., som det formentlig bliver.

Kommunerne klager selvfølgelig deres nød over, at der bliver flere børn, at der bliver flere gamle, og der kommer nye krav fra regeringen. Det første er kommunerne selvfølgelig uskyldige i, men de glemte at spare, dengang børnetallet var nede. Selv om der er givet utallige henstillinger, har standarden i skolerne aldrig været højere end nu. Hvis man havde holdt den standard, som var der i 1982, kunne der være sparet 1,1 mia. kr., og det må passe, for oplysningerne stammer fra Finansministeriet.

Der kunne også nedlægges 5.400 lærerstillinger, hvis der skulle være samme antal elever pr. lærer som i 1981-82. Vi ved godt, det er svært at slippe af med lærerne, der skal have 3 års rådighedsløn, men vi synes alligevel, at regeringen burde tage nogle stærkere initiativer til nedskæringer på dette område.

At vi får flere ældre, har man vidst længe, og der skal selvfølgelig fortsat være en ordentlig pleje for dem – det er et af de områder, hvor Fremskridtspartiet ikke ønsker at spare – men merudgifterne skal findes andre steder, og i den forbindelse kunne man måske se på de ca. 12 mia. kr., der bruges på støtte til kulturelle for-mål.

Vi har også de sidste fem år fået godt 32.000 flere ansatte i kommuner og amter. Hvis kommuner og amter ville skære ned med 1½ pct. ligesom staten, kunne der faktisk spares over 11.000 ansatte i kommunerne i første omgang.

Også på administrationsområdet kan der spares. På et tidspunkt har indenrigsministeren oplyst, at der kunne spares 6 mia. kr., hvis alle kommuner blev drevet lige så billigt som de små kommuner.

Der er altså områder, pengene kan findes på, uden at det absolut skal ramme de ældre, og uden at vi absolut skal til at ramme sygehusene, som Fremskridtspartiet selvfølgelig også holder hånden over.

Vi ved godt, at tre fjerdedele af amternes udgifter går til sygehuse, men der står jo ikke no-